

P. Mondrian. //

De „Bruiters futuristes italiens” en /
„het” nieuwe in de muziek. //

Dat de nieuwe tijdgeest zich o.a. ook in kunst uit, /
wordt men niet elken dag gewaar. Toch is het te con- /
stateeren. Zoo was het te constateeren bij de uitvoe- /
ringen der „Bruiters futuristes italiens”. Die echter /
„het” nieuwe eischen, hebben zich slechts kunnen ver- /
heugen als zij het geduld hebben het stap voor stap /
te zien komen. Want zooals de Futuristen slechts /
eèn stap tot „het” nieuwe in de schilderkunst de- /
den, zoo doen zij, tot op heden, slechts eèn stap tot /
dat nieuwe in de muziek. Maar die stap beteekent /
reeds zeer veel. //

„Het” nieuwe in de muziek is wat „het” nieuwe in /
het leven en in alle kunsten is. Het ⟨- nieuwe⟩ houdt /
in gelijkwaardig⟨- e beelding⟩ → heid⟩ van het individueele en /
universeele; d.i. gelijkwaardigheid van natuur en /
geest. Want de nieuwe⟨- n⟩ mensch is het tot het uni- /
verseele gerijpte individu. //

In kunst houdt het nieuwe dus in: gelijkwaar- /
dige beelding van het individueele en universeele. /
d.i. zuivere beelding van het universeele. En deze /
beelding is ⟨+ alleen⟩ mogelijk door het natuurlijke zooveel /
mogelijk te verinnerlijken en het-van-den-geest /
zooveel mogelijk tot bepaaldheid te brengen. /
Zoo alleen kan er een eenheid door een onder- /
scheiden, maar gelijkwaardige tweeheid ontstaan /
waardoor evenwichtige verhouding kan gebeeld /
worden. ///

„Het” nieuwe in de muziek is dus niet een verrijking /
of verfijning of versterking van klank. Het ontstaat /
niet doordat (zooals Louis Russolo, de uitvinder <der /
bruiteurs → van het bruitisme → der bruiteurs>, zegt) „aujourd’hui l’art musical recherche /
les amalgames de sons les plus plus dissonants, les /
plus étranges et les plus stridents”. Evenwel „leidt” /
dit tot het nieuwe. We komen „tot” het nieuwe /
doordat „nous nous approchons ainsi du son-bruit”. /
<- Maar het „nieuwe”[xxx] meer>. Het is voorzeker /
nieuw in de muziek toon door geluid aan te vullen /
en toon te verinnerlijken door andere timbres /
te maken. (zooals de Futuristen door hun brui- /
teurs deden) „Het” nieuwe eischt echter <toon → meer> /
<- zoo diep mogelijk te verinnerlijken ([xxx]) ver- /
strakte) [xxx] [xxx] geluid ([xxx]) /
evenwichtig tegen te stellen). //

Hoewel het construeeren van andere, nieuwe in- /
strumenten toe te juichen is, <- [xx]> eischt „het” /
nieuwe <+ 1°:> instrumenten, welke voldoen aan de /
voorwaarden tot het nieuwe - (zie mijn brochure /
Le Neo-Plasticisme blz.13)en 2°: een geheel „nieuwe” /
muziek. //

In de muziek vordert „het” nieuwe nog langza- /
mer dan in de schilderkunst. Wellicht omdat, /
tot nog toe, de muziek niet algemeen als „beel- /
dende” kunst gezien is. <- Werd b We moeten het> Het /
blijkt, dat het begrip van het „beeldende” eerst nù tot /
klaarheid kwam. Want ook <- in> de schilderkunst, die /
wel als beeldende kunst beschouwd werd, <- heeft het> /
is eerst heden, door het Futurisme en Cubisme heen, /
in het Neo-Plasticisme <- het> zuiver<-e>, enkel /
beeldend geworden. ///

Zuiver, abstract beeldend is het alleen mogelijk /
het universele te benaderen. Beelding in <- vorm /
 en> natuurlijke <- kleur> vorm en kleur niet al- /
 leen, maar alle beelding in vorm (d.i. het /
 ronde, het lichamelijke, het gebogene, het /
 geslotene) is min of meer domineerend indi- /
vidueel (zie genoemde brochure) <- [xxx]> //
 Voor den Neo-Plastiker is het universele niet een /
 vage idee maar levende werkelijkheid <+ -die-zich-beeldt : zichtbaar en hoorbaar>. Het is voor /
 hem dat, wat aan en door het individuele uit- /
 komt, wat het tot wezen heeft en eenheid doet /
 zijn. Dat, wat dus altoos hetzelfde is : het on- /
veranderlijke. En dit onveranderlijke, dat zich /
 door veranderlijkheid beeldt, is evenwichtige /
verhouding van stand door evenwichtige ver- /
 houding van <- maat> afmeting (maat) en van kleur /
 (toon) - en <- hun contrasterende tegen> niet-kleur /
 (niet-toon) //
 In de natuur beeldt verhouding zich gesluierd /
 door <+ de materie:> vorm en natuurlijke kleur <+ of klank>. Deze verhou- /
 dingsbeelding nu is het, welke zoowel de muziek /
 als de schilderkunst in het oude gevolgd heeft. /
 Zoo waren beide kunsten op-de-wijze-der-na- /
tuur. Eeuwen lang heeft de schilderkunst door /
 natuurlijke vorm en kleur verhouding gebeeld /
 tot zij in dezen tijd tot „uitsluitend” verhoudings- /
 beelding kwam. Eeuwen <- heeft> lang heeft zij door /
 <- vo> natuurlijke vorm en kleur gecomponeerd, /
 tot in dezen tijd „compositie” beelding werd. //
 Lange cultuur heeft, eerst in dezen tijd, <- [xxx]> ///

⟨+ in de schilderkunst doen⟩ zien dat niet alleen meer zuivere, meer bepaalde, /
 maar ook meer evenwichtige beelding van ver- /
 houding in kunst mogelijk en - thans - eisch is. Zul- /
 ke beelding werd mogelijk en eisch door meer vrij /
staan tegenover de natuur en het natuurlijke d.i. /
 door rijpen van het individu. Zoo kwam ⟨- men⟩ /
 de schilderkunst tot beelden ⟨met → in⟩ het zuivere beeldings- /
middel der schilderkunst: de pure ⟨- kleur⟩, ⟨+ tot bepaaldheid gestelde kleur:⟩ vlak /
 in het vlak en daarmee tot kunst op-de-wijze- /
der-kunst. ⟨- [xxx] neoplastische [xxx] [xxx] /
 plastische: [xxx] plastische kleur [xxx] [xxx] /
 alle verhouding [xxx]⟩ Het Neo-Plasti- /
 cisme ⟨+ beeldt⟩ de kleur in rechthoekige vlakken, te- /
 gengesteld door gelijkwaardige vlakken van /
 niet-kleur (wit, zwart, grijs.) Zoo wordt vorm /
 en natuurlijke kleur gereduceerd tot het meest ele- /
 mentaire, de beelding tot het fundamenteele. ⟨- [xx]⟩ /
 ⟨- [xxx][xxx]⟩ //
 Deze beelding is dus abstract, d.i. de diepst mo- /
 gelijke verinnerlijking: zij is ⟨- m⟩ (aesthetisch) ma- /
 thematisch, exact. In muziek noch schilder- /
 kunst is zij negeeren van de realiteit. Zij is ab- /
stract-reëel, d.i. de diepst beeldbare werkelijk- /
heid. //
 Door traditie, historie ... door het verleden, is /
 de beteekenis der woorden omsluierd en zoo wordt /
 „abstract” met vaag, onwerkelijk en „verinnerlijkt” /
 met traditioneele verheiliging ten onrechte /
 geïdentificeerd. En zoo begrijpt de massa niet, /
 dat ⟨[xxx] → ⟨- er⟩ sommige⟩ moderne dansmuziek ⟨- bestaat⟩ ///

[xxx]} meer innerlijkheid beeldt dan het bekende /
 psalmgezag. //

Ook het begrip van „plastiek” is beperkt geworden /
 door individueel-zijn. Het is beperkt tot vormbeel- /
ding. Plastiek in ruimeren, dieperen zin is beelding: /
zuivere beelding - Beelding neemt een verschijning /
 aan die afhankelijk is van den beelder. <- Zoo gezien /
 is) Beelding vlak in het vlak is niet alleen een diepe- /
 re, minder lichamelijke beelding maar het is de plas- /
 tiek der schilderkunst welker beeldingsmiddel de /
 kleur <+ en niet “volume, materie” is. <- Vormplastiek vertroe) De materie <- vertroe- /
 belt de kleur en alle verhouding) - en dus vormplas- /
 tiek - vertroebelt de kleur en alle verhouding. //

De plastiek is slechts beperkt door het beeldings- /
middel ([xxxxxx] → dat gebruikt) wordt. Dat van beeldhouw - /
 en bouwkunst heeft volume, is materie. Daar- /
 om hebben deze kunsten een andere plastiek. //

Het geluid is als de kleur, zonder volume : de /
 muziek kan dicht de schilderkunst volgen. //

De rede kan medewerken tot zuivering der begrip- /
 pen, maar alleen zuivere beelding heeft het vermo- /
 gen om de dingen te toonen zooals zij zijn. Het Neo- /
 Plasticisme in de schilderkunst toont wat abstract, /
 wat verinnerlijking (inhoudt → wat „plastiek”) inderdaad inhoudt. /
 Zoo kan het ’t geheele leven beïnvloeden, zooals /
 het ook uit ’t geheele leven is voortgekomen. /
 En dit is het juist wat haar boven het louter /
decoratieve verheft : n.l. <- horen de) haar die- /
pen inhoud. <- [xxx]} //

Wordt de muziek als „beeldende” kunst gezien /
 zoo moet zij, in het nieuwe, tot haar consequen- /
 tie komen. Als Neo-Plasticisme zal zij ophouden /
 domineerend natuurlijk te zijn <- ,) en abstract wor- /
 den, in zoo ver haar fundamenteel beeldings- /
 middel, het geluid, dit toelaat. //

Voorzeker is het geluid meer te abstraheeren /
 dan de muziek in toon en toonschaal (haar /
 „aangenomen” beeldingsmiddel) gedaan heeft. ///

Daartoe heeft zij slechts, op andere wijze, het zelfde /
te doen wat de schilderkunst deed. „Het” nieuwe in /
de muziek ontstaat van zelf als beeldingsmiddel /
en compositie ⟨+ zoo ⟨- diep⟩ ver mogelijk⟩ verinnerlijkt, d.i. vervolstrekt /
(verstrakt) worden. //

De oude beeldingsmiddelen sluieren door hun indivi- /
dueel karakter de zuivere beelding van verhouding. /
De toon en de geheele toonschaal is op het natuur- /
lijke ⟨+ ,⟩ dierlijke, gebaseerd (zie genoemde brochure /
blz. 12-13). Het timbre der gebruikelijke instrumenten /
is, evenals dat van het menselijk orgaan waar- /
van zij min of meer imitaties zijn, au fond ///

dierlijk, individueel. De beeldingsmiddelen beheer- /
 schen of sluieren de compositie, ⟨- die⟩ het rythme is /
 domineerend natuurlijk, ⟨- Treedt⟩ ook al is het geeste- /
 lijk bedoeld. Treedt de compositie meer naar voren /
 en is het rythme meer verstrakt (zooals, in den /
 ouden tijd b.v. in fuga's van Bach, in dezen tijd in /
 „Stijlproeven” van van Domselaer) dan is de uitdruk- /
 king aanstonds veel universeeler. //
 De druk van het individueele is dan ook in de /
 muziek evenzeer als in de schilderkunst gevoeld /
 en dreef tot analoge ⟨- [xx]⟩ pogingen. ⟨- [xx]⟩ slechts /
 langzaam door de schilderkunst komt zij tot het /
 nieuwe⟩. Zoo werd een andere kleur in de muziek /
 gebracht (Debussy o.a.). ⟨Een → , een → Een⟩ kleur (evenals die /
 der Neo-Impressionisten en Luministen) vrijer /
 en lichter. ⟨+ Zeer veel werd in de richting van het nieuwe gedaan.⟩ Slechts langzamer dan ¬
 de schilder- /
 kunst komt de muziek tot „het” nieuwe. //

„Het” nieuwe ontstaat uit een geheel ander /
 schoonheidsbegrip dan dat waaruit het oude /
 ontstond. Het begrip van schoonheid en kunst /
 is betrekkelijk. Wat voor den mensch van voor- /
 heen kunst en schoonheid was is het voor den /
 nieuwen, komenden mensch niet meer. De be- /
 gripven veranderen, naarmate de mensch veran- /
 dert. De menschen veranderen echter nog al onge- /
 lijk ... anders zou het maken, ten gehore brengen van /
 ⟨+ en⟩ het ⟨genieten van → luisteren naar⟩ oude muziek niet te verklaren zijn. /
 De ongelijkheid der massa maakt een algemeenen stijl /
 vrij wel onmogelijk en billijkt het oude naast /
 het nieuwe. //
 Van uit „het” nieuwe is de natuur, de realiteit, ///

die niet veranderd is, anders geworden. Ook is er een /
 andere realiteit tegenover gekomen. Een minder natuur- /
 lijke realiteit. Zichtbaar en hoorbaar. Het pitto- /
 resque is in deze vervangen door het meer mathemati- /
 sche, het gezang der vogels door het geluid der ma- /
 chine. Louis Russolo zegt : „dans l’atmosphère re- /
 tentissante des grandes villes aussi bien que dans /
 les campagnes autrefois silencieuses, la machine /
 crée aujourd’hui un si grand nombre de bruits va- /
 riés que le son pur, par sa petitesse et sa mono- /
 tonie ne suscite plus aucune émotion”. //

De mensch heeft de natuur en de natuur heeft den /
 mensch, „omgewerkt”, min of meer. De veranderde /
 mensch uit zich in een andere kunstuiting die /
 een andere ziening van de natuur tot uitdrukking /
 <- heeft> brengt. //

Van af het delfstoffen tot het dierenrijk treedt de na- /
 tuur al minder abstract-beeldend op. Zoowel in /
 hare verschijning als in de materie-zelf is een klim- /
 mende veruiterlijking op te merken. <De natuur → Zij> wordt /
 al <- meer grillig> minder volstrekt, <- [xxx]> al meer /
 grillig, dierlijk. Daar tegenover <- [xxx]> ontgroeit /
 het rijpende individu al meer het dierlijke. <- en>
 Zijn beelding <+ ontgroeit> het grillige. Want in het religieuse /
 zoowel als in het profane, in kunst zoowel als /
 in het leven beeldt de mensch zijn wezen. Als dominee- /
 rende <[xxx]lijkheid → natuurlijkheid, materie, dier, zocht <- [xxx]> hij <[xxx][xxx][xxx]> ¬
 de beeldende uit- /
 drukking <- [xxx]> daarvan. //

Kunst, hoewel zij haar steun vindt in het mate- /
 rieele, is au fond het materieele vijandig. ///

Zij is het vijandig naarmate het zich veruiterlijkt. /

De diepste kunst kleedt <- zich of niet> zich <- [xxx]> <+ in /
de> minst grillige verschijning : in muziek uit zij /
zich door middel van de minst dierlijke materie. //

De massa evenwel erkent alleen het innerlijke in /

het <+ meest> uiterlijke: <+ <- [xxx]> au fond <- in> slechts in het dierlijke. Zij> waardeert \neg
<- alleen> kunst alleen in na- /

tuurlijke <- [xxx][xxx]> (au fond dierlijke) inklee- /
ding. De massa wil van geen verinnerlijkte uiter- /
lijkheid noch van veruiterlijkte innerlijkheid weten. /

En toch komt alleen door deze twee-eenheid het /
gerijpte individuele en het bewustgeworden uni- /
versee tot beelding. //

De massa beschouwt zich als <+ „mensch”> „volgroeit” te zijn. /

De kunst toont, dat het dierlijke nog in haar do- /
mineert. Het dierlijke vertoont zich niet primitief /
maar als verfijnde, verbloemde dierlijkheid. Ter- /
wijl de zuiverheid van het dier gemist wordt ont- /
breekt de zuiverheid van den (waren) „mensch”. /

Het kenmerkend menselijke, de geest, is ver- /
troebeld in het dierlijke. Zoo kunnen alle uitin- /
gen niet anders dan vertroebeld zijn. De intui- /
tie tracht ook dan zich zuiver te uiten maar kan /
de vertroebeling niet geheel ontkomen. Want het /
werktuig der intuïtie, de mensch, de kunstenaar, is on- /
zuiver. Eerst de mensch volgroeid, als waarlijk mensch, /
komt boven het dierlijke uit en, ten slotte, tot zuivere /
uitdrukking, beelding, van zijn diepste wezen. Dan eerst /
wordt ook in de kunst verbloemde dierlijkheid te niet /
gedaan. Dan zal <- hij> men zich in kunst niet meer van /
de beeldingsmiddelen van den ongerijpten mensch ///

kunnen bedienen noch van het natuurlijk, dierlijk /
 geluidsorgaan. Klank of geluid door niet-verdier- /
 lijke materie voortgebracht zal hem schooner zijn /
 dan dat door min of meer dierlijke materie. Het /
 geluid eener machine zal hem - als timbre - sympha- /
 tieker zijn dan gezang van vogels of mensen. Een zelf- /
 de rythme <[xxx][xxx][xxx][xxx] → zal hem door materie en wijze van geluidvoortbrengen ⊃
 min of meer) /

<− [xxx][xxx][xxx]> individueel zijn : het /
 rythme eener heimachine zal hem meer „innerlijk” /
 klinken dan een dergelijk rythme van zingend-ge- /
 zegde kerkgebeden. Zoo zal hij van zelf tot het zoeken /
 van geheel andere, van wezenlijk nieuwe, instru- /
 menten komen. Het is noodzakelijk omdat juist /
door de instrumenten aan de eischen van /
 <− zuivere kunst) muziek-als-zuivere-kunst voldaan moet /
 worden. //

Zuivere kunst heft niet alleen het „rechtstreeks” /
 dierlijke, maar ook alle domineeren van het na- /
 tuurlijke op. Ineenvloeiing en voortdurende, voort- /
„gaande” herhaling stempelt tot natuurlijkheid. /
 Gelijktijdige ineenvloeiing van toontrillingen /
 zoowel als voortduring er van (toon-in-een- /
 vloeing zooals we in de natuur waarnemen) ging /
 de oude muziek tegen door het geluid te „ordenen” /
 en tot “bepaalde harmonie” te brengen. Maar /
 hierin is zij niet boven het natuurlijke uitgeko- /
 men. De toon waarborgt in de oude muziek geen /
 voldoende vastheid en in toonschaal en composi- /
 tie komt ineenvloeiing en herhaling weer naar voren. /
De <− [xxxxxx]> muziek zal door middel van nieuwe /
instrumenten een nieuwe ordening moeten ///

aandurven, om tot meer universele beelding te /
komen. Zonder andere techniek en andere instru- /
menten is deze beelding niet denkbaar. Mechanische /
 <- [xx]> uitvoering zal noodzakelijk blijken, want de /
 menselijke aanslag brengt steeds min of meer /
 het individuele voort: <[xxxxxx] → zij verhindert volkomen> vastheid van /
 toon. Andere instrumenten zullen onvermijde- /
 lijk zijn wil men golving, ronding, ineenvloeieng /
 en daarmee het domineerend natuurlijke /
 opheffen. Wil men toon tot in consequentie ver- /
strakken, dan moeten <- [xx]> de instrumenten <+ 1°> tonen /
geven zoodanig dat golflente en trilling van /
een bepaalde toon constant blijven zoolang de /
toon duurt, 2° zoo geconstrueerd zijn dat /
<- [xxx] plotseling> de toon plotseling afgebroken wordt. /
 Dan zal de gewaarwording die ons als voortdu- /
 rend vibreeren en natonen voorkomt ophou- /
 den ons golving, ronding te beelden. /
 Ook sommige "bruiteurs" onderbreken eenigs- /
 zins de klankvoortschrijding maar zij blijven in /
 de „herhaling”. Velen zijn zelfs geconstrueerd op /
 de wijze den oude instrumenten. Louis Russolo zegt /
 <+ on peut> avec mes bruiteurs exécuter des mélodies diatoniques /
 et chromatiques dans tous les tons possibles de la /
 gamme et dans tous les rythmes”. Zoò is het ou- /
 de niet vernietigd: en dit wordt door „het” nieuwe /
 geëischt. //
 <+ „Het” nieuwe> <[xxx] → eischt> elkander opheffende tegenstelling. Deze /
 houdt vernietiging der herhaling in. De oude mu- /
 ziek beeldt echter tegenstelling-als-herhaling. /
 De tegenstellingen doet zij terugkeeren als het ge- /
 lijksoortige -op-andere-wijze. Ook tracht zij tegen- /
 stelling <- [xxx]> uit te drukken door „niet” te beelden. /
 (de z.g. „rust” der oude muziek). <- In> Deze „rust” zal /
 in „het” nieuwe niet kunnen bestaan. Zij is de „ /
 leegte” welke de hoorder aanstonds met zijn indivi- /
 dualiteit vult. Ook <- hier> door 't gebruik van deze /
 rust o.a. komt een Schönberg, ondanks het ///

vele nieuwe dat hij in de muziek bracht, niet aan /
 „het” nieuwe toe (z. klavierstukken) //
 <– Elkander opheffende In> Het nieuwe <[xxx] → eischt dat> steeds „ge- /
beeld” wordt, zonder de verslapping “der tijd” - in mu- /
ziek, van <+ de> „ruimte” in schilderkunst. Zoò alleen /
 kan het<–geen> “één” door het “ander” vernietigd worden, /
 en daarmee het <+ domineerend> individueele. //
Elkander opheffende tegenstelling heeft als /
 principieele eisch het vormen van een elkander- /
opheffende tweeheid: evenwaardig (d.i. in de- /
 zelfde mate verstrakt) maar niet gelijksoortig. /
 De nieuwe muziek kan deze tweeheid vinden /
 in klank (toon) en geluid (niet-toon) - beide tot /
 bepaaldheid gesteld. //

Niet alleen het beeldingsmiddel, maar ook de com- /
positie moet in „het” nieuwe zoo ver mogelijk verin- /
nerlijkt (zie boven) worden. Deze te verinnerlijken, te /
vervolstrekken, houdt in haar evenwichtig te maken. /
 Door de compositie moet de genoemde tweeheid in /
elkander opheffende veelheid (en niet in herhaling- /
 op-de-wijze-der-natuur) tot beelding komen. <– [xxx] /
 <– [xxx][xxx] Zonder symmetrie-op-de-wijze-der-na- /
 tuur te beelden, moet <– [xxx] > evenwichtigheid alles /
 beheerschen. Dàn is zij in staat, als evenwichtige- /
verhoudingbeelding het universeele, tot-meer- zui- /
 vere uitdrukking te brengen. “Meer” zuivere uit- /
 drukking, want deze verhoudingsbeelding is aesthe- /
tisch ... dus betrekkelijk. Hoewel zij evenmin als /
 in schilderkunst doet ontroeren op-de-<– wijze van>- /
 oude-wijze, kan zij doen ontroeren. Juist zij /
alleen kan de diepste schoonheidsontroering beweer- /
ken. ///

Door het wezen hunner instrumenten, het vast- /
houden aan het oude gamma en aan de oude com- /
positie kwamen de Italiaansche Futuristen dus /
niet aan “het” nieuwe in de muziek toe. Zoo min als /
de „Jazzband”, ondanks veel er in van „het” nieuwe /
is. //

De Futuristen hebben op andere wijze gedaan <- [xx]> wat /
ook de Jazzband doet. Ook de Jazzband gebruikt, bij de /
<- g> traditioneele, nieuwe instrumenten, al zijn ze /
ook minder gecompliceerd. <- [xxx]> Zij werken <- dus> in /
samenspel van oud en nieuw: <of → de Bruiteurs ook soms alleen> door „nieuw” op /
oude wijze. Toch heft de Jazzband de oude harmonie /
reeds meer op dan de Bruiteurs ... misschien om- /
dat zij niet aan „kunstmaken” behoeven te denken. /
Waar het voordeel van het mechanische haar ont- /
breekt heeft zij boven de Bruiteurs ook voor dat /
sommige slaginstrumenten het plotseling ingrijpen /
der intuïtie mogelijk maken. Zoo kàn althans /
intuïtief de “voortgang” van klank afgebroken /
worden : zoo kàn althans de uitdrukking <+ al> reeds /
universeeler worden zoolang er nog geen <- [xxx]> /
instrumenten zijn die voldoen aan alle eischen /
van „het” nieuwe. //

De Jazzband heeft ook vòor, gesteund te worden door /
de moderne dans. In veel modern dansrythme /
(in de „shimmy” b.v.) domineert het rechte. Hoe dan /
ook, de Jazzband laat men ongestoord haar gang /
gaan al noemt men haar „ongeciviliseerd” maar, ///

volgens de massa, hebben de Bruiteurs „de kunst” /
aangerand. //

Is het te bevreemden dat de Italiaansche Futu-
risten niet tot de beelding in het rechte kwamen in /
de schilderkunst, evenzeer is het vreemd dat hun /
muziek niet tot consequente verstrakking kwam. /
Het rechte toch is de beeldende uitdrukking /
van het snelheidsbegrip dat juist Marinetti /
in der tijd zoo terecht proclameerde. Het rechte /
beeldt in ruimte wat de grootste snelheid in tijd /
beeldt. Snelheid heft den druk van tijd en ruimte /
op en daarmee het domineeren van het indivi- /
dueele. Daarom is ⟨het → zij zulk⟩ een gewichtige factor in /
de zuivere beelding van het universeele. In mu- /
ziek kan snelheid niet alleen door maat, tempo /
maar ook door beeldingsmiddel en compos- /
tie de uitdrukking verinnerlijken. //

De snelheid-als-het-rechte komt door de brui- /
teurs niet tot beelding. Veeleer snelheid, als- /
het-golvende ... in nieuwe inkleeding. Even- /
wel : de inhoud van den nieuwen tijdgeest /
wordt - al is het door anderen - tóch uitge- /
werkt, hoe dan ook. //

De „bruiteurs” zijn in 1910 uitgevonden door /
Louis Russolo, schilder, musicus en natuur- /
kundige. In 1913 werden het publiek 3 brui- /
teurs aangeboden. In 1914 gaf Russolo 12 /
concerten te Londen met ⟨[xx] → 15⟩ bruiteurs /
die nog onvolkomen waren ⟨- [xxx]⟩. Door ///

den oorlog werd het werk onderbroken maar daar- /
na hernam hij ⟨- [xx]⟩ den arbeid met medewerking /
van den Futurist Ugo Patti waardoor hij in /
staat was thans 35 bruiteurs te construeeren, /
waarvan 29 geperfectionneerd. //

De bruiteurs zijn - in verschillende grootte en /
afmetingen in den vorm van vierzijdige pris- /
mas met een geluidsverspreider, een hefboom om /
⟨- en⟩ ⟨+ om te verstellen en een⟩ handvat om te draaien. In hun primaire /
kleuren, bij de uitvoering op het achtertooneel /
opgesteld, vormden deze instrumenten een /
zichtbare tegenstelling met de oude op het voor- /
tooneel. //

Zooals de uitvinding der fotografie „un coup mortel” /
(naar André Breton zegt) aan de oude uitdrukking- /
wijzen in kunst toegebracht heeft, zoo geeft die der /
„bruiteurs” die aan de oude muziek. ⟨- [xxx]⟩ Want de /
bruiteurs stellen het verkapte naturalisme en in- /
dividualisme der oude muziek in het licht. Het /
naturalisme, in den zin van wedergave van natuur- /
geluid (het geluid van machineriën enz. behoort hier /
ook toe) degenereert de muziek. Waar de intentie /
was haar door realiteit “universeel”, meer objectief, /
te maken, werd de muziek door ⟨[xxx] → realiteitsnavolging /
juist „individueel”. Omdat niet abstract „om”-ge- /
beeld werd, kwam de natuurlijke realiteit niet /
tot haar wezenlijke uitdrukking. Natuurlijk ge- /
voel en menselijke gedachte werd haar uiting. /
Men behoeft maar benamingen te kennen als gier - /
ders, brommers, knetteraars, piepers, klokkers, ont- /
ploffers, loeiers, kwakers om overtuigd te zijn ///

dat de bruiteurs opvallend de natuurlijke reali- /
 teit in de muziek naar voren brengen. De bij gebruik /
 van de oude instrumenten “verkunste” natuurgelui- /
 den hoort men door de bruiteurs in ⟨[xxx] → hun⟩ bijna- /
 alledaagsheid. Wordt de noodzaak van niet- /
 ⟨+ natuur⟩(realiteit)-nabootsende instrumenten (zie genoem- /
 de brochure blz.13) door de Bruiteurs onbewust ge- /
 toond, zij ⟨- [xxx]⟩ toonen tegelijkertijd op ne- /
 gatieve wijze dat „kunst” onderscheiden is aan /
 „natuur”. Zoo zal deze muziek van oude har- /
 monie op nieuwe instrumenten van grooten in- /
 vloed op de komende muziek zijn. Zij toont /
 duidelijk de onwaarde voor dezen tijd van de oude /
 harmonie. Zoo zal men wellicht eerder inzien /
 dat de oude muziek ⟨- [xxx]⟩ (over het algemeen) /
 volkomen gelijk staat met naturalistische schil- /
 derkunst. ⟨- Dankzij Door⟩ Door dit inzicht zal de /
 muziek wellicht eerder evolueeren tot ⟨- [xxx]⟩, /
 (zooals de schilderkunst als Neo-Plasticisme) /
 een „équivalent” der natuur te zijn. //
 Paris - juillet - 21. ///